

Áhættustefna

11. febrúar 2025

Lífeyrissjóður starfsmanna Akureyrarbæjar

Efnisyfirlit

1.	Inngangur	2
2.	Skipulag áhættustýringar	2
2.1	Eigið áhættumat	2
2.2	Áhættustýringarstefna	2
2.3	Fjárfestingastefna	2
2.4	Hlutverk	3
3.	Áhættuþol og -vilji	4
4.	Áhættuflokkar	4
4.1	Lífeyristryggingaráhætta	5
4.2	Mótaðilaáhætta	6
4.3	Fjárhagsleg áhætta (markaðsáhætta)	7
4.4	Rekstraráhætta	9
5.	Frávik	13
6.	Endurskoðun stefnu	14

1. Inngangur

Áhættustefna er stefna stjórnar Lífeyrissjóðs starfsmanna Akureyrarbæjar (LSA) um áhættu í starfsemi sjóðsins sem hún er reiðubúin að taka í samræmi við markmið og framtíðarsýn sjóðsins. Skv. 9. tl. 3. mgr. 29 gr. laga nr. 129/1997 er það m.a. hlutverk stjórnar að setja áhættustefnu og móta eftirlitskerfi með áhættu sjóðsins. Áhættustefna þessi byggir á ákvæðum framangreindra laga og reglugerðar nr. 590/2017 um eftirlitskerfi með áhættu lífeyrissjóða.

Áhættustýring hjá sjóðnum skal vera skipulögð og virk, tryggja fagleg vinnubrögð og nauðsynlegt eftirlit. Áhættustýring á að vera eðlilegur og óaðskiljanlegur hluti af starfsemi sjóðsins og stjórnarháttum á öllum sviðum. Öll framkvæmd áhættustýringar á að endurspeglar þessi sjónarmið.

Áhættustýringarstefna og aðrar reglur og ferlar lýsa eftir atvikum hlutverki starfsmanna hvað varðar áhættustýringu. Ferlar skulu skjalfestir um alla meginþætti starfseminnar og endurskoðaðir reglulega, skilgreining þeirra skal taka mið af þeim áhættuþáttum sem taka þarf tillit til varðandi tilgreindan verkþátt. Ferlarnir gera þannig lífeyrissjóðnum kleift að greina, meta, vakta og stýra áhættu í starfsemi sjóðsins. Sú skilgreining sem í heildstæðu regluverki sjóðsins felst getur aldrei verið tæmandi upptalningu og þar sem þeim sleppir treystir sjóðurinn á skynsemi og heiðarleika stjórnar og starfsmanna.

2. Skipulag áhættustýringar

Áhættustýring er viðfangsefni allra starfsmanna og stjórnarmanna. Stjórn og framkvæmdastjóri skulu leiða með góðu fordæmi og stuðla þannig að heilbrigðu siðferði og góðum starfsháttum innan sjóðsins. Í þessu felst m.a. að koma á starfsanda sem leggur áherslu á mikilvægi áhættustýringar og að áhættustýring sé hluti hefðbundinna verkefna og daglegra starfa. Sjóðurinn leggur áherslu á að starfsmenn hafi skilning á hlutverki sínu í áhættustýringu sjóðsins og taki fullan þátt í henni.

LSA hefur ekki eigin starfsmenn. Stapi lífeyrissjóður sér um rekstur LSA í samræmi við samning sjóðanna. Samningurinn innifelur að skipurit Stapa og allt skipulag gildir einnig fyrir starfsemi LSA, eftir því sem við getur átt, þ.m.t. verkefni og valdheimildir framkvæmdastjóra, áhættustjóra, fjárfestingaráðs og lífeyrisnefndar. Þá gilda starfslýsingar, verkferlar, reglur og eftirlitsaðgerðir í starfsemi Stapa einnig um starfsemi LSA, eftir því sem við getur átt.

2.1 Eigið áhættumat

Stjórn sjóðsins skal móta framkvæmd áhættumats fyrir sjóðinn og skjalfesta verkferla þar sem m.a. eru skilgreind hlutverk þeirra sem koma að matinu. Vinna skal slíkt áhættumat árlega og hvenær sem verulegar breytingar verða á áhættusniði sjóðsins. Áhættumatið skal taka mið af eðli og umfangi sjóðsins og þar með taka tillit til allra viðeigandi áhættuþátta, vera framsýnt og í samræmi við rekstur og stefnur lífeyrissjóðsins. Niðurstöður áhættumatsins skal kynna fyrir stjórn og í framhaldinu viðeigandi starfsmönnum, ásamt þeim ályktunum sem draga má af ferlinu. Skila skal inn til Fjármálaeftirlitsins skýrslu um eigin áhættumat eigi síðar en 30. júní ár hvert.

Áhættumatið myndar grunn að breytingatillögum hvað varðar fjárfestingarstefnu, áhættustefnu, áhættustýringarstefnu og aðra verkferla, ásamt því að skilgreina þá áhættuþætti sem fylgjast þarf reglulega með í áhættumælingarskýrslum, reglubundnum könnunum áhættustjóra og öðrum skýrslum.

2.2 Áhættustýringarstefna

Sjóðurinn skal setja sér áhættustýringarstefnu að fengnum tillögum frá áhættustjóra sjóðsins. Áhættustýringarstefna lýsir því hvernig sjóðurinn hyggst hafa eftirlit með einstökum tegundum áhættu og fylgni milli áhættuþátta. Henni er ætlað að gefa yfirlit yfir helstu áhættuþætti í rekstri sjóðsins. Fjallað er um skipulag og framkvæmd áhættustýringar ásamt einstökum áhættuþáttum. Tilgreint er hvernig fylgst er með tilteknum áhættuþáttum í skýrslum og könnunum. Áhættudagskrá tilgreinir hvenær tilteknir eftirlitsþættir eru framkvæmdir.

2.3 Fjárfestingastefna

Stjórn sjóðsins skal móta fjárfestingastefnu fyrir sjóðinn. Fjárfestingastefnan lýsir stefnu sjóðsins við fjárfestingar og ávöxtun fjármuna sjóðfélaga. Hún lýsir viðhorfum stjórnar sjóðsins til fjárfestinga og áhættu, lýsir því hvernig fjárfestingastefna er mótuð, hvernig skipulag fjárfestingastarfseminnar er og siðferðislega viðmiða í fjárfestingum

sjóðsins. Skilgreiningar á áhættuþoli og -vilja í áhættustefnu, niðurstöður eigin áhættumats, tryggingafræðileg staða sjóðsins og hlutfall úrskurðaðra réttinda móta umgjörð fjárfestingastefnunnar.

2.4 Hlutverk

Stjórn ber ábyrgð á að móta og samþykkja áhættustefnu sjóðsins og sjá til þess að virk áhættustýring sé til staðar hjá sjóðnum. Á grundvelli áhættustefnu felur stjórn framkvæmdastjóra framkvæmd stefnunnar. Hlutverk stjórnar er að kynna sér, gera sér grein fyrir og móta stefnu um þá áhættu sem fylgir starfsemi sjóðsins, þ.m.t. að setja henni ásættanleg mörk. Hluti þeirrar vinnu felst í að móta sérstaka áhættustýringarstefnu, gera eigið áhættumat, ganga frá áhættuáætlun og móta fjárfestingarstefnu, sem skilað er inn til Fjármálaeftirlits árlega. Stjórnin ber ábyrgð á að öll starfsemi sjóðsins sé lögum samkvæmt og fylgi öllum reglum sem um starfsemi hans gilda þ.m.t. eigin samþykktum og stefnu. Þetta gildir bæði fyrir rekstur og fjárfestingar sjóðsins og hvort sem litið er til sjóðsins í heild eða einstakra verkþátta eða eignasafna. Stjórn fær regluleg yfirlit og skýrslur um áhættu sjóðsins og framkvæmd áhættustýringar, til eftirlits og til að meta árangur af gildandi áhættustýringarstefnu.

Framkvæmdastjóri starfar í umboði stjórnar og ber ábyrgð á daglegum rekstri sjóðsins þ.m.t. á stjórnendaeftirliti sem lýtur að framkvæmd áhættustýringar, innra eftirliti og upplýsingagjöf til stjórnar. Framkvæmdastjóri skal taka þátt í mótun áhættustýringarstefnu, setningu markmiða í áhættustýringu og innra eftirliti, fylgjast með þróun áhættustýringar og aðferðum sem beitt er, þeim úrræðum sem tiltæk eru og meta skilvirkni þeirra og gera tillögur um úrbætur ef þurfa þykir.

Áhættustjóri heyrir beint undir framkvæmdastjóra. Hann hefur umsjón með allri áhættustýringu og innra eftirliti hjá sjóðnum, þ.m.t. áhættuflokkun og skipulagi áhættustýringar og skal sjá til þess að stjórn sjóðsins og endurskoðunarnefnd hafi sem bestar upplýsingar um alla áhættustýringu og áhættustig, mv. stefnu og samþykkt verklag.

Áhættustjóri hefur yfirumsjón með mótun áhættustefnu, áhættustýringarstefnu, gerð eigin áhættumats og áhættuáætlunar í fjárfestingarstefnu í samráði við framkvæmdastjóra, skrifstofustjóra og fjárfestingarráð. Áhættustefna, áhættustýringarstefna og eigið áhættumat skal lagt fyrir stjórn til rýni og samþykktar.

Starfsmenn eignastýringar annast framkvæmd fjárfestingastefnu sjóðsins. Stjórn sjóðsins setur ráðinu reglur. Ráðið heyrir undir framkvæmdastjóra og tekur við fyrirmælum frá honum. Framkvæmdastjóri ber ábyrgð á daglegum störfum ráðsins.

Skrifstofustjóri sér um almenna starfsmannastjórn, verkstjórn og samskipti um verkefni við starfsmenn. Skrifstofustjóri hefur yfirumsjón með upplýsinga- og tölvumálum og öryggismálum og samskiptum við þjónustuaðila. Hann hefur yfirumsjón með varðveislu gagna í eigu sjóðsins og hefur umsjón með árs- og milliuppgjörum sjóðsins.

Lífeyrisnefnd starfar hjá sjóðnum. Nefndin starfar í umboði stjórnar, sem setur henni reglur. Verkefni nefndarinnar eru að yfirfara og staðfesta niðurstöðu þeirra örorku- maka- og barnalífeyrisúrskurða hjá sjóðnum sem viðkomandi starfsmenn óska eftir. Einnig skal nefndin gera reglulega úrtakskönnun á öðrum úrskurðum, þ.m.t. eftirlaunaúrskurðum og úrskurðum vegna séreignar.

Lögfræðingur sjóðsins gegnir hlutverki regluvarðar og annast eftirlit með því að reglum um verðbréfavíðskipti sé fylgt ásamt tilheyrandi lögum og reglum.

Endurskoðunarnefnd starfar í samræmi við ákvæði 108. gr. laga nr. 3/2006 um ársreikninga. Nefndin skal fara yfir fjárhagslegar upplýsingar frá stjórnendum, hvernig fyrirkomulag upplýsingagjafar er, hvernig áhættustýringu er sinnt og ganga úr skugga um að þær upplýsingar sem stjórn sjóðsins fær um rekstur, hag og framtíðarhorfur sjóðsins gefi sem gleggsta mynd af stöðu hans á hverjum tíma.

Innri endurskoðandi starfar skv. lögum nr. 129/1997 um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða og reglum nr. 687/2001 um endurskoðunardeildir og eftirlitsaðila lífeyrissjóða. Innri endurskoðun aðstoðar stjórn sjóðsins við að meta og prófa þau innri eftirlitskerfi sem sjóðurinn hefur byggt upp í þeim tilgangi að lágmarka hættuna á að sjóðurinn nái ekki markmiðum sínum. Innri endurskoðandi skal starfa náið með áhættustjóra og endurskoðunarnefnd.

Ytri endurskoðandi starfar skv. lögum nr. 129/1997 um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða, reglum 55/2000 um ársreikninga lífeyrissjóða og reglum nr. 685/2001 um endurskoðun lífeyrissjóða. Í samræmi við starfsskyldur ytri endurskoðanda ber honum m.a. að gefa hlutlausa og áreiðanlega mynd af efnahag og afkomu sjóðsins, þ.m.t. að sannreyna verðmæti eigna og stöðu samninga. Hlutverk ytri endurskoðanda fellur ekki með beinum hætti undir skipulag áhættustýringar.

3. Áhættuþol og -vilji

Árleg fjárfestingarstefna tekur mið af áhættuþoli sjóðsins og áhættuvilja stjórnar. Stjórn sjóðsins telur að við mat á áhættuþoli beri fyrst og fremst að líta til núverandi tryggingafræðilegrar stöðu, án framreiknings á viðbótarframlögum. Með vísan til neikvæðrar tryggingafræðilegrar stöðu, miðað við þessar forsendur, og verulegra skuldbindinga ábyrgðaraðila vegna þessa er það mat sjóðstjórnar að áhættuþol sjóðsins sé lítið og fjárfestingastefna skuli taka mið af því. Er það í samræmi við sjónarmið ábyrgðaraðilans.

Markmið sjóðsins er því að ná sem bestri ávöxtun miðað við hóflega áhættu. Útgjöld sjóðsins vaxa hratt og gert er ráð fyrir að dragi úr frjálsum fjárfstreymi (fjárfstreymi án sölu eigna) til sjóðsins á næstu árum. Hversu hratt þetta gerist mun þó velta að nokkru leyti á uppgjöri skuldbindinga launagreiðenda við sjóðinn.

Með þetta í huga vill sjóðurinn takmarka seljanleikaáhættu og skuldaraáhættu í safni sínu, þannig að óverulegar líkur séu á stórum töpum ef til áfalla kemur og sjóðurinn eigi ávallt nægjanlegt laust fé til að mæta útgreiðslum. Ljóst er að lífeyrisbyrði fer hækkandi ef horft er eingöngu til iðgjalda, en ef lítið er einnig til fjármagnstekna er sviðsmyndin sveiflukennandi.

Stjórn sjóðsins telur því ekki rétt að auka efnislega áhættu í eignasafni sjóðsins og leggur upp fjárfestingastefnu fyrir árið 2024 með svipuðum hætti og fyrir árið 2023 hvað varðar áhættu. Tryggingaæignir sjóðsins í fjárfestingastefnu 2024 eru svipað hlutfall og í núverandi eignasafni sjóðsins, eða ríflega 70% heildareigna.

4. Áhættuflokkar

Sjóðurinn hefur skilgreint áhættuflokka í rekstri sjóðsins sem m.a. byggir á 6. gr. reglugerðar nr. 590/2017. Einstökum áhættuþáttum er lýst og fjallað er um mikilvægi þeirra fyrir rekstur sjóðsins, mælingu sjóðsins á áhættuþættinum og skilgreiningu áhættuþols sjóðsins og áhættuvilja stjórnar gagnvart viðkomandi áhættuþætti, eftir því sem við getur átt.

Lífeyrstryggingaráhætta	Mótaðilaáhætta	Fjárhagsleg áhætta (markaðsáhætta)	Rekstraráhætta
Skerðingaráhætta	Útlánaáhætta	Vaxta- og endurfjárfestingaráhætta	Starfsmannaáhætta
Iðgjaldaáhætta	Sambjörppunar-áhætta	Uppgreiðsluáhætta	Áhætta vegna svika
Kerfisáhætta	Landsáhætta	Verðbreytingaráhætta	Áhætta vegna upplýsingakerfa
Lýðfræðileg áhætta	Afhendingar- og uppgjörsáhætta	Gjaldmiðlaáhætta	Orðsporsáhætta
Réttindaflutningsáhætta		Ósamræmisáhætta	Pólítísk áhætta
Lausafjáraáhætta		Verðbólguáhætta	Reglu- og hlítingaráhætta
		Áhættur vegna skuldbindinga utan efnahags	Úrskurðaráhætta lífeyris
			Áhætta vegna úthýsingar
			Upplýsingaáhætta
			Sjálfbærniáhætta
			Stjórnarháttaráhætta

4.1 Lífeyrstryggingaráhætta

4.1.1 Skerðingaráhætta – aukin byrði ábyrgðaraðila

LSA er eign bæjarsjóðs Akureyrar og sjóðsfélaga. Lífeyrisgreiðslur frá sjóðnum eru tryggðar af bæjarsjóði, viðkomandi stofnunum bæjarins og öðrum þeim launagreiðendum sem tryggja starfsmenn sína í sjóðnum. Ekki er því hætt á að skerða þurfi réttindi þó að skuldbindingar sjóðsins vaxi meira en eignir því áhættan er ábyrgðaraðila fremur en sjóðfélaga. Á hinn bóginn getur slök ávöxtun haft þau áhrif að byrði ábyrgðaraðila af skuldbindingum sjóðsins getur vaxið umtalsvert, en gerð er grein fyrir ábyrgð ábyrgðaraðila í ársreikningum hans. Ábyrgðaraðili telur mikilvægt að fylgst sé náið með þessari áhættu. Árlega er gerð tryggingafræðileg athugun hjá sjóðnum í tengslum við gerð ársreiknings til upplýsingar fyrir ábyrgðaraðila sjóðsins.

Fjárhæð úrskurðaðra lífeyrisskuldbindinga nemur um 80% af heildareignum sjóðsins. Stjórn telur rétt að tryggingaeignir, eins og þær eru skilgreindar í fjárfestingastefnu sjóðsins, standi að baki svipuðu hlutfalli eigna sjóðsins

Áhættuþol sjóðsins gagnvart skerðingaráhættu miðar við því við að tryggingaeignir verði að lágmarki 70% heildareigna og miðar áhættuvilji stjórnar við sama hlutfall.

4.1.2 Iðgjaldaáhætta

Hættan sem stafar af vanskilum iðgjalda eða miklum samdrætti í iðgjöldum. Þar sem sjóðnum var lokað fyrir nýjum sjóðfélögum í byrjun árs 1999 er gert ráð fyrir að iðgjöld dragist saman. Áhætta af vanskilum hefðbundinna iðgjalda er lítil þar sem helstu launagreiðendur eru Akureyrarbær og stofnanir bæjarins. Því má segja að hefðbundin iðgjaldaáhætta sé óveruleg í rekstri sjóðsins og þróun þeirra fyrirsjáanleg.

Skv. samþykktum sjóðsins greiðist beint frá sjóðnum sá lífeyrir sem lífeyrisþegi fær úrskurðaðan. Almennar hækkanir á áður úrskurðuðum eftirlaunum örorku- og makalífeyri vegna almennrar hækkunar á launum opinberra starfsmanna eru hins vegar endurgreiddar af bæjarsjóði, viðkomandi stofnun bæjarins og öðrum þeim launagreiðendum sem tryggja starfsmenn sína í sjóðnum.

Áhættuþol og -vilji er ekki skilgreindur fyrir iðgjaldaáhættu þar sem mótaðili iðgjaldaáhættu er ábyrgðaraðili sjóðsins.

4.1.3 Kerfisáhætta

Hættan á að neikvæð þróun í ytra umhverfi sjóðsins, þ. á m. félagslegar og hagrænar breytingar, auki lífeyrisbyrði sjóðsins eða takmarki valmöguleika sjóðsins í ávöxtun. Þetta eru áhættuþættir eins og langvarandi atvinnuleysi sem kann að auka líkur á örorku, breytingar á reglum Tryggingastofnunar sem geta haft áhrif á útgjöld sjóðsins o.s.frv.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart umhverfisáhættu / kreppuáhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum vegna vandkvæða við magnmælingu.

4.1.4 Lýðfræðileg áhætta

Hættan á að lýðfræðilegar forsendur sem notaðar eru við mat á lífeyrisloforðum sjóðsins breytist á þann veg að skuldbindingar hækki umfram áætlanir. Skv. 14. til 17. gr. reglugerðar nr. 391/1998 um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða ber tryggingafræðingum að meta lífs- og örorkulíkur og líkur á að sjóðfélagi verði í sambúð og eignist barn. Undanfarna áratugi hafa lýðfræðilegar forsendur breyst með auknu langlífi og vaxandi örorkulíkum, sem hefur áhrif á skuldbindingar lífeyrissjóða.

Lýðfræðilegar forsendur, sem notaðar eru við mat á lífeyrisloforðum eru uppfærðar reglulega. Sjóðurinn fylgist með breytingum á þessum áhættuþáttum og reynt er að meta þessa þætti og hvaða áhrif breytingar á þeim hafa í álagsprófi sem gert er með tryggingastærðfræðingi í tengslum við tryggingafræðilegt uppgjör.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart lýðfræðilegri áhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum þar sem sjóðurinn getur ekki haft áhrif á þróun lýðfræðilegra þátta. Þegar að áfall tengt lýðfræðilegri áhættu á sér stað hjá sjóðnum getur niðurstaðan aukið skerðingaráhættu.

4.1.5 Réttindaflutningsáhætta

Hættan á að sjóðfélagar flytji réttindi sín úr sjóðnum. Þessi áhætta er lítil í LSA, þar sem réttindaflutningur er eingöngu í tengslum við lífeyrisúrskurði og þá aðeins þegar um óveruleg réttindi er að ræða.

Áhættuþol og -vilji er ekki skilgreindur fyrir réttindaflutningsáhættu þar sem fjárhæðir sem áhættan nær til eru óverulegar.

4.1.6 Lausafjáráhætta

4.1.6.1 Seljanleikaáhætta

Hættan á að ekki sé hægt að selja (eða kaupa) tiltekinn fjármálagerning á viðunandi verði með stuttum fyrirvara. Slíkt getur komið til vegna óvenjulegra markaðsaðstæðna en einnig vegna eiginleika viðkomandi fjármálagernings. Seljanleikaáhætta er af tvennum toga. Annars vegar að selja þurfi til að afla lausafjár til að mæta skuldbindingum sjóðsins og hins vegar að æskilegt sé talið að selja viðkomandi eign vegna versnandi horfa sem líklegt er talið að hafi neikvæð áhrif á ávöxtun til skemmri eða lengri tíma.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart seljanleikaáhættu miðar við að hlutfall óskráðra eigna í eignasafni sjóðsins verði ekki hærra en 18%. Áhættuvilji stjórnar í þeim efnum miðar við 15% hlutfall.

4.1.6.2 Útstreymisáhætta

Hættan á að geta ekki staðið við greiðslur, hvort heldur sem er í krónum eða erlendum myntum, vegna skuldbindinga sem á sjóðnum hvíla. Slíkar skuldbindingar geta verið vegna lífeyris, reksturs eða samninga þar sem sjóðurinn hefur tekist á hendur skuldbindingar.

Þar sem útgreiðslur eru að jafnaði talsvert umfram iðgjöld er nauðsynlegt að huga vel að lausafjárstýringu sjóðsins. Sjóðurinn hefur sett sér markmið að eiga aldrei minna lausafé en nemur 2ja mánaða útgjöldum, auk þess að hafa stóran hlut af eignum sjóðsins í vel seljanlegum verðbréfum, en 2ja mánaða útgjöld til lífeyris og rekstrar eru um 150 millj. kr. Vegna þess hve fjármagnstekjur eru sveiflukenndar frá einu ári til annars telur sjóðurinn mikilvægt að lausafjárstaða hans sér sterk á hverjum tíma.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart útstreymisáhættu miðar því við að laust fé sjóðsins verði ekki minna en 150 m.kr. hverju sinni. Áhættuvilji stjórnar miðar við sama mark.

4.2 Mótaðilaáhætta

4.2.1 Útlánaáhætta

Hættan á að mótaðili standi ekki skil á greiðslum af fjármálagerningum eða vegna samninga sem fela í sér útlánaígildi (e. credit exposure). Slík útlánaáhætta er jafnan mæld með gjaldþolsprófi eða lánshæfismati, áður en lánað er. Aldursgreining vanskila og breyting á tryggingahlutföllum eru dæmi um mat á útlánaáhættu.

Skuldaraáhætta tengd sjóðfélagalánum getur til að mynda falist í því að mótaðili viðhaldi ekki veðandlagi eða rýri það með aðgerðaleyfi. Þá kann verðlækkun fasteigna að leiða til aukinnar skuldaraáhættu, svo dæmi sé tekið af greiningu á útlánaáhættu.

Útlánaáhætta ræðst annars vegar af líkunum á greiðslufalli og hins vegar af áætluðu endurheimtuhlutfalli. Endurheimtuhlutfallið ræðst af því hversu alvarlegt greiðslufallið er, þ.e. hvort það leiðir til fjárhagslegrar endurskipulagningar, greiðslustöðvunar eða gjaldþrots og hversu góðar tryggingar fyrir skuldinni eru. Myndaður er sérstakur afskriftarsjóður til að mæta hugsanlegum töpum vegna mótaðilaáhættu.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart útlánaáhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum umfram það sem fram kemur í umfjöllun um samþjöppunaráhættu.

4.2.2 Samþjöppunaráhætta

Samþjöppunaráhætta er skilgreind sem heildaráhætta eignasafns af tilteknum mótaðila og aðilum tengdum honum. Samþjöppunaráhætta felur þannig í sér samanlagða áhættu eigna og samninga sem annaðhvort eru útgefnir af tilteknum mótaðila eða fela í sér útlánaígildi á hann, þ.m.t. hlutabréf, skuldabréf, afleiður og aðra fjármálagerningar. Í þessu sambandi er litið á tengda aðila sem sama aðilann, en tengdir aðilar teljast vera þeir aðilar sem eru:

- hluti af sömu samstæðu, þ.e. móðurfélög, dótturfélög, hlutdeildarfélag og samrekstrarfélag
- tengdir vegna sterkra eigna-, stjórnunar- eða fjölskyldutengsla
- tengdir vegna mikillar innbyrðis fylgni, t.d. vegna sterkra viðskiptatengsla eða sérstakra markaðsaðstæðna

Í stefnum undirsafna eru ákvæði um heimildir um hámarkskröfur á einn eða tengda aðila og tiltekna útgáfu sama aðila. eru þær reglur mun strangari en heimildir laga um þetta efni. Farið er yfir samþjöppunaráhættu í hlítungarskýrslum og í tengslum við ársfjórðungslegar skýrslur til FME.

Sjóðurinn fylgist með samþjöppunaráhættu í ársfjórðungslegum áhættumælingarskýrslum fyrir sjóðinn í heild. Í áhættuáætlun fjárfestingarstefnu skal setja mörk á ásættanlega samþjöppunaráhættu.

Áhættuþol sjóðsins miðar við að áhættuvegin samþjöppunaráhætta gagnvart einum mótaðila, öðrum en Ríkissjóði Íslands og Norðurorku, verði ekki meiri en sem nemur 10% af heildareignum sjóðsins. Áhættuvilji stjórnar miðar við 3,5% hlutfall.

4.2.3 Landsáhætta

Hættan á að fjárfestingar lífeyrissjóðsins séu of tengdar einu landi eða landsvæði. Landsáhætta er víðtækari en pólitísk áhætta og nær til fjölmargra þátta sem einkenna einstök landsvæði, t.d. gjaldeyrisstefnu, hagvöxt, ríkisfjármál, átök á vinnumarkaði, borgarastríð eða stríð á milli nærliggjandi landa. Skattalegt umhverfi s.s. vegna mögulegrar tvísköttunar sem og samkeppnislöggjöf eru einnig þættir sem horft er til, ásamt almennu lagaumhverfi og verndun eignarréttar. Fjöldmörg matsfyrirtæki bjóða upp á landsáhættumat og birta reglulega lista yfir lönd sem raðað er upp eftir áhættu.

Í stefnum einstakra undirsafna sjóðsins í erlendum fjárfestingum, eru sett mörk á heimildir til fjárfestinga á einstökum markaðssvæðum, þar sem m.a. eru takmarkanir á heimildum til fjárfestinga á svæðum utan þróðara markaða.

Stærsta landsáhætta sem sjóðurinn býr við er áhætta á íslenska hagkerfið, en íslenskar eignir eru mjög stór hluti heildareigna. Fylgst er með hlutfallinu og reynt að hámarka áhættudreifingu með tilliti til þessarar áhættu og unnið er að fjölþættingu eignasafnsins með fjárfestingu í erlendum verðbréfum.

Áhættuþol sjóðsins miðar við að erlendar eignir verði allt að því 50% af heildareignum sjóðsins. Áhættuvilji stjórnar miðar við að erlendar eignir verði 20% af heildareignum til lengri tíma litið.

4.2.4 Afhendingar- og uppgjörshætta

Hættan á að uppgjör viðskipta sé ekki í samræmi við fyrirmæli, t.d. vegna misskilnings vegna þess viðskiptafyrirmæli eru óskýr eða ef mótaðili afhendir ekki fjármálagerning eða greiðslu. Afhendingaráhætta er einnig skilgreind sem sú áhætta að eignir tapist vegna gjaldþrots (eða greiðslufalls) viðskipta eða vörsluaðila, þ.e. þegar eignir sjóðsins eru í vörslu 3ja aðila rýrast af þessum sökum.

Í tengslum við nýjar fjárfestingar í verðbréfasjóðum og samninga við vörsluaðila skal gera kostgæfniathugun á vörsluaðila og ganga úr skugga um að sérgreind söfn og eignir í verðbréfasjóðum séu fjárhagslega óháðar vörsluaðila og að vörsluaðili sé traustur.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart afhendingar- og uppgjörshættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum vegna vandkvæða við magnmælingu.

4.3 Fjárhagsleg áhætta (markaðsáhætta)

4.3.1 Vaxta- og endurfjárfestingaráhætta

Hættan á að breytingar á vöxtum og lögun vaxtaferils leiði til lækkunar á virði skuldabréfa. Þegar vextir hækka lækkar markaðsvirði skuldabréfaeignar hans. Ef skuldabréf eru ekki metin á markaðsvirði getur sjóðurinn þurft að innleysa gengistap við sölu á skuldabréfum sem keypt voru á lægri vöxtum. Þegar vextir lækka getur það leitt til lægri kaupkröfu nýrra skuldabréfa þegar núverandi skuldabréf eru á gjalddaga eða eru greidd upp.

Fylgst er með þessari áhættu og tekið tillit til hennar við fjárfestingar. Áhættunni er stýrt með breytingum á líftíma skuldabréfa í eignasafninu og hlutfalli skuldabréfa af heildareignum. Þá er litið til möguleika á fjárfestingum í

skuldabréfum með fasta eða breytilega vexti eftir því hvert vaxtastig á markaði er m.t.t. markmiðsávöxtunar sjóðsins.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart vaxta- og endurfjárfestingaráhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum umfram þau takmörk sem fjárfestingastefna sjóðsins og reglur einstakra eignasafns sjóðsins setja hverju sinni.

4.3.2 Uppgreiðsluáhætta

Sum skuldabréf eru með uppgreiðsluheimild, sem felur í sér uppgreiðsluáhættu fyrir sjóðinn. Hættan er sú að skuldabréf verði greidd upp fyrir lokagjaldþaga og að lífeyrissjóðurinn fái ekki þá ávöxtun sem gert var ráð fyrir við kaup bréfanna. Uppgreiðsluáhætta er nátengd vaxtaáhættu, þ.e. ef vextir lækka, eykst hættan á uppgreiðslu bréfa með slíka heimild. Samkvæmt reglum sem Félag íslenskra tryggingastærðfræðinga (FÍT) hefur gefið út er uppgreiðsluáhætta skilgreind sem líkur á að uppgreiðslur vaxi eftir því sem munur á vöxtum skuldabréfa og markaðsvöxtum er meiri. Þegar verðmæti uppgreiðsluhæfra skuldabréfa með föstum vöxtum er metið í tryggingafræðilegri úttekt skal samkvæmt 20. gr. reglugerðar nr. 391/1998 um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða „taka tillit til þess til lækkunar mats í samræmi við reglur gefnar út af Félagi íslenskra tryggingastærðfræðinga“.

Þessari áhættu er stýrt þannig að reynt er að tryggja eðlilegt uppgreiðsluálag, ef fjárfest er í bréfum með uppgreiðsluheimild. Haldið er utan um upplýsingar um þessi bréf og fylgst með þróun þeirra. Upplýsingum um stöðu þeirra er miðlað til tryggingastærðfræðings og tillit tekið til þeirra við útreikning á tryggingafræðilegri stöðu.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart uppgreiðsluáhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum umfram þau takmörk sem fjárfestingastefna sjóðsins og reglur einstakra eignasafns sjóðsins setja hverju sinni.

4.3.3 Verðbreytingaráhætta

Stærsta áhættan við fjárfestingar í markaðsverðbréfum eru breytingar á markaðsvirði bréfanna vegna hagþróunar og breytinga á viðhorfi markaðsaðila. Hætta er á lækkun markaðsvirðis verðbréfa með breytilegar tekjur, svo sem hlutabréfa og hlutdeildarskírteina verðbréfasjóða. Sama hættan er einnig fyrir hendi vegna verðbréfa með fastar tekjur, vegna almennra vaxtahækkana, breytinga á lögun vaxtakúrfu eða vaxtaálagi. Tekið er tillit til þessarar áhættu við samsetningu eignasafna þar sem stuðst er við söguleg gögn, vænta ávöxtun, áhættu og sviðsmyndagreiningu (Monte-Carlo).

Fylgst er með mælikvörðum um þetta efni, bæði fyrir sjóðinn í heild, einstaka eignaflokka og einstök eignasöfn. Ef mælikvarðar benda til aukinnar áhættu er henni mætt með breytingum á eignasamsetningu bæði m.t.t. eignaflokka og einstakra eigna.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart verðbreytingaráhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum umfram þau takmörk sem fjárfestingastefna sjóðsins og reglur einstakra eignasafns sjóðsins setja hverju sinni.

4.3.4 Gjaldmiðlaáhætta

Hættan á að breytingar á gengi gjaldmiðla gagnvart ISK rýri verðmæti eigna sjóðsins mælt í íslenskum krónum, en allar skuldbindingar sjóðsins eru í ISK. Samkvæmt 6. mgr. 36. gr. laga nr. 129/1997 skal lífeyrissjóður takmarka áhættu í erlendum gjaldmiðlum í heild við 50% af hreinni eign sjóðsins.

Þessari áhættu er hægt að stýra með framvirkum samningum og valréttum.

Fylgst er með þessari áhættu í áhættuskýrslum og þar sem teknar eru saman upplýsingar um gjaldmiðladreifingu verðbréfaeignar, mæld er áhætta vegna gjaldmiðla og gerð grein fyrir þeim áhrifum sem þróun gjaldmiðla hefur haft á ávöxtun. Í tengslum við útreikninga á tryggingafræðilegri stöðu og árlega fjárfestingarstefnu eru settar upp sviðsmyndir fyrir breytingar á gengi krónunnar.

Áhættuþol sjóðsins miðar við að eignir í erlendri mynt verði allt að því 50% af heildareignum sjóðsins. Áhættuvilji stjórnar miðar við að eignir í erlendri mynt verði 20% af heildareignum til lengri tíma litið.

4.3.5 Ósamræmisáhætta

Hættan á ósamræmi í breytingum á markaðsverði eigna annars vegar og breytingum skuldbindinga hins vegar bæði vegna mismunandi líftíma og fjárstreymis. Dæmi um áhættupátt af þessu tagi er verðtrygging. Lífeyrisréttindi eru að fullu verðtryggðar skuldbindingar, en eignasafn er aðeins verðtryggt að hluta.

Til að stýra þessu reynir sjóðurinn að setja saman viðmið vegna fjárfestinga sinna, sem tekur mið af áætlaðri þróun skuldbindinga. Verulegur munur mun þó ávallt verða á líftíma eigna og skuldbindinga og á verðtryggingu eigna og skuldbindinga sem gerir það að verkum að sjóðurinn þarf að horfa til þessarar áhættu bæði til skamms og langs tíma.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart ósamræmisáhættu miðar við að tryggingaeignir verði að lágmarki 50% af heildareignum sjóðsins. Áhættuvilji stjórnar miðar við sama hlutfall.

4.3.6 Verðbólguáhætta

Hættan á að verðbólga valdi hækkun á lífeyrisskuldbindingum umfram ávöxtun óverðtryggðra eigna. Verðbólguáhætta, er ásamt vaxtaáhættu stærsta fjárhagslega áhættan í rekstri lífeyrissjóða. Í tilvikum LSA er stór hluti skuldbindinga sjóðsins tengdur þróun launavísitölu. Besta fjárfestanlega nálgun launavísitölu eru verðtryggð verðbréf. Verðbólguáhættu er hægt að stýra með hlutfalli verðtryggðra eigna af heildarsafni sjóðsins og fjárfestingu í eignum sem hafa fylgni við verðbólgu (eru góð verðbólguvörn). Verðbólguáhættu má einnig verja með afleiðum.

Reglulega er fylgst með verðbólguáhættu m.a. með því að fylgjast með verðbólguþáttum og bregðast við þeim í fjárfestingum eins og skynsamlegt er talið á hverjum tíma. Í áhættumælingarskýrslum er gerð grein fyrir hlutfalli þeirra eigna sem eru verðtryggðar með beinni tengingu við vísitölu neysluverðs og hvernig verðbólga hefur áhrif á eignir sjóðsins og skuldbindingar. Einnig er reynt að meta næmni eigna fyrir breytingum á verðbólgu.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart verðbólguáhættu miðar við að tryggingaeignir verði að lágmarki 50% af heildareignum sjóðsins. Áhættuvilji stjórnar miðar við sama hlutfall.

4.3.7 Áhættur vegna skuldbindinga utan efnahags

Hættan á að atriði sem ekki eru hluti af eiginlegum efnahagsreikningi hafi neikvæð áhrif á hag sjóðsins. Sjóðurinn á ekki eignir sem eru utan efnahags, hins vegar eru lífeyrisskuldbindingar sjóðsins, sem er stærstur hluti skuldbindinga hans, utan efnahags í hefðbundnu uppgjöri. Þessar skuldbindingar eru metnar í tryggingafræðilegum uppgjörum, sem gerð eru í tengslum við ársuppgjör sjóðsins. Einnig eru gerð sérstök álagspróf til að leggja mat á mögulega þróun í þessu efni.

Fyrir utan lífeyrisskuldbindingar eru skuldbindingar vegna framtaksfjárfestinga stærstu skuldbindingar utan efnahags. Reglulega er fylgst með þessum upplýsingum, með gerð sjóðsstreymisáætlana af framtakssjóðafjárfestingum. Í ítarskýrslum er lagt mat á hve stór hluti skuldbindinga er líklegur til að koma til greiðslu á næstu 1-3 árum og er mið af því tekið við ákvarðanir um fjárfestingar.

Áhættuþol sjóðsins gagnvart áhættu vegna skuldbindinga utan efnahags er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum vegna vandkvæða við magnmælingu.

4.4 Rekstraráhætta

Áhættuþol sjóðsins gagnvart áhættuþátta sem tilheyra rekstraráhættu er ekki skilgreint og stjórn hefur ekki skilgreint áhættuvilja í þeim efnum vegna vandkvæða við magnmælingu.

4.4.1 Starfsmannaáhætta

Starfsmannaáhætta getur falist í að mikilvægir starfsmenn hverfa á braut; í veikindum starfsmanna; að starfslið sé of fámennt; að afleysingum sé ekki sinnt sem skyldi; að starfsmenn séu óánægðir við vinnu sína; í vanhæfni starfsmanna eða vankunnáttu, þ.m.t. í skorti á sérfræðiþekkingu eða menntun og þjálfun; að ráðningaferlar, starfslýsingar eða verkferlar séu óljósir eða ófullnægjandi og í raun í öllu sem lýtur að tjóni eða ófullnægjandi árangri, sem rekja má til starfsmanna sjóðsins.

Skýr starfs- og ábyrgðarsvið, starfslýsingar og verkferlar; setning reglna um mismunandi þætti starfseminnar; reglubundin fundahöld með starfsmönnum; virkt stjórnendaeftirlit, starfsmannasamtöl, sérstakir starfsdagar; að

stuðla að þátttöku í líkamsrækt, sérstakir mannfagnaðir starfsmanna og þjálfun og námskeiðahald eru allt aðgerðir sem sjóðurinn beitir til að draga úr slíkri áhættu. Sjóðurinn leggur áherslu á góðan og jákvæðan starfsanda, að sjóðurinn sé eftirsóknarverður vinnustaður, boðleiðir séu stuttar og að strax sé brugðist við vandamálum sem lúta að starfsmönnum og velferð þeirra.

4.4.2 Áhætta vegna svika

Hætta á svikum sem valda sjóðnum og sjóðfélögum hans fjárhagslegu tjóni eða rýra orðspor sjóðsins. Bæði getur verið um að ræða sviksemi af hálfu starfsmanna sjóðsins og utanaðkomandi aðila. Sviksemi getur verið af ýmsum toga s.s. brot á lögum eða reglum, skemmdir eða misnotkun eigna eða aðstöðu, þjófnaður, fölsun, yfirhylling, vísvitandi röng upplýsingagjöf, misnotkun innherjaupplýsinga, innbrot þ.m.t. tölvuinnbrot, peningabætti o.s.frv.

Til að draga úr áhættu vegna sviksemi eða mistaka leggur sjóðurinn áherslu á að stjórnendur leiði með góðu fordæmi, starfsandi sé góður og áhættumening innan sjóðsins sé heilbrigð og tryggji góða meðvitund um mögulegar hættur í þessu efni. Sjóðurinn leggur áherslu á regluleg fundahöld starfsmanna, samvinnu og notkun teymisvinnu við úrlausn verkefna, góða aðgreiningu starfa, skýr starfs- og ábyrgðarsvið og öflugar aðgangsstýringar að upplýsingakerfum og starfsstöðvum og vernd upplýsinga og góðan rekjanleika aðgerða.

Til að draga úr þessari áhættu hefur sjóðurinn sett sér öryggisstefnu, sem m.a. tekur til öryggis og aðgengis að starfsaðstöðu sjóðsins, vernd og aðgengi að upplýsingakerfum, vernd og vörslu eigna hans og þeirra gagna og upplýsinga sem hann vinnur með og lætur frá sér. Áhersla er lögð á nákvæma og tímanlega úrvinnslu og skráningu gagna, þ.m.t. um allar fjárhagsupplýsingar, afstemmingar séu tímanlega unnar og yfirfarnar og verðmatsupplýsingar séu traustar og tímanlegar og gefi sem réttasta mynd á hverjum tíma. Sjóðurinn hefur einnig komið upp leiðum til að koma kvörtunum á framfæri og sett reglur um uppljóstranir.

4.4.3 Áhætta vegna upplýsingakerfa

Hættan á að upplýsingakerfi, bæði vél- og hugbúnaður, sé ekki að nægjanlega góðum gæðum bæði m.t.t. uppítíma, bilana, afkasta og úrræða. Þau séu ekki nægjanlega vel varin, aðgengi nægjalega takmarkað og rekjanlegt, umgengni sé ekki nægjalega traust og skipuleg o.s.frv. sem leiða kann til tjóns eða ófullnægjandi árangurs í starfi sjóðsins.

Sjóðurinn hefur sett sér upplýsinga- og öryggisstefnu þar sem m.a. er reynt að tryggja að upplýsingakerfi sjóðsins standist kröfur og viðurkennda staðla um upplýsingaöryggi, uppfærslur, varnir og aðgengi sé með traustum og skipulögðum hætti. Upplýsingaöryggisstefna sjóðsins er hluti af öryggishandbók þar er kveðið á um öryggisráðstafanir til að tryggja upplýsingaöryggi og neyðarstjórnun til að tryggja órofinn rekstur upplýsingakerfa.

Öryggisstjóri hefur verið skipaður til að hafa eftirlit með framkvæmd stefunnar og áhættustjóri hefur sérstakt eftirlit með virkni kerfa og aðgengi að þeim.

4.4.4 Orðsporsáhætta

Hættan á fjárhagslegu tjóni til lengri eða skemmri tíma vegna þess að orðspor sjóðsins eða lífeyrissjóða almennt hefur beðið hnekki. Orðsporsáhætta tengist öðrum áhættum og eykur líkur á tjóni vegna þeirra. Slæmt orðspor hefur áhrif á viðhorf almennings, fjölmiðla, sjóðfélaga og viðskiptaaðila til sjóðsins og þar með á möguleika hans til að halda í og afla nýrra sjóðfélaga og viðskipta.

Má í þessu efni benda á áhættur eins og iðgjaldaáhættu, réttindaflutningsáhættu, lausafjáraáhættu og jafnvel einnig áhættur vegna starfsmanna og mögulegar sviksemi.

Erfitt er að mæla orðsporsáhættu en nauðsynlegt er að taka tillit til hennar á öllum deildum í rekstri sjóðsins. Orðsporsáhættu er fyrst og fremst stýrt með því gera starfsmenn og stjórnarmenn meðvitaða um hana, fjalla um hana í tengslum við starfsemi og ákvarðanir og skipuleggja viðbrögð vegna atburða sem taldir eru geta skaðað orðspor sjóðsins. Kynningar- og upplýsingafulltrúi starfar hjá sjóðnum sem á að tryggja aukið gagnsæi, upplýsingagjöf og fræðslu um starfsemina sem einnig er ætlað draga úr orðsporsáhættu. Settar hafa verið reglur um samskipti við almenning og fjölmiðla í starfsreglum stjórnar og siðareglum sjóðsins.

4.4.5 Pólitísk áhætta, lög og reglur

Áhættan af því að aðgerðir eða aðgerðaleyfi stjórnvalda auki lífeyrisbyrði sjóðsins, auk annarra neikvæðra áhrifa sem óvissa um mögulegar stjórnvaldsaðgerðir kann að skapa. Undir þetta falla breytingar á lögum eða reglum

um starfsemina eða túlkun gildandi laga sem valda verulegum breytingum á starfseminni. Þetta kunna t.d. að vera breytingar á lögum um lífeyrissjóði, uppgjorsreglum, skattalögum, eða lögum um aðra aðila sem hafa áhrif á starfsemi sjóðsins, breytingar á eftirliti og eftirlitsreglum, heimildum til fjárfestinga o.s.frv. Undir þessa áhættu flokkast yfirleitt einnig tjón sem kann að verða vegna þrýstings frá stjórnvöldum, félagasamtökum, þrýstihópum eða öðrum aðilum sem geta haft neikvæð áhrif á starfsemina, t.d. orðspor hennar, eða dregið úr möguleikum sjóðsins á að haga sínum málum eftir eigin stefnu. Erfitt er að setja mælikvarða á pólitíska áhættu, en mikilvægt að fylgjast með þróun mála og reyna að draga úr mögulegum neikvæðum áhrifum sem breytingar af þessu tagi hafa á hag sjóðfélaga í sjóðnum.

4.4.6 Reglu- og hlítungaráhætta

Hættan á að starfsemi sjóðsins uppfylli ekki ákvæði laga, reglugerða eða opinberra fyrirmæla sem honum ber að fara eftir. Einnig falla hér undir áhættur vegna brota á eigin samþykktum og stefnu, sem og á samningum (samningsáhætta), vegna ófullnægjandi samnings- og skjalagerðar (skjalaáhætta), ófullnægjandi undirbúnings dómsmála o.þ.h. sem leiða kann til tjóns fyrir sjóðinn. Hér má einnig nefna niðurstöður dómsstóla sem hafa áhrif á lagaframkvæmd eða skilning á samningum þ.m.t. á gildi þeirra og formaskilyrði, aðgerðir stjórnvalda s.s. þegar túlkun laga eða annarra réttarheimilda er breytt eða hún er með öðrum hætti en sjóðurinn hafði gert ráð fyrir. Þetta tekur einnig til hættu á mögulegum refsiaðgerðum s.s. beitingu sekta eða fávíta. Lagaáhætta er náskyld pólitískri áhættu og verður á stundum ekki aðgreind frá henni.

Til að draga úr lagalegri áhættu vinnur sjóðurinn reglulegar hlítungarskýrslur, þar sem könnuð er hlítung starfseminnar við lög, reglur og eigin stefnu. Lagaleg efni eru einnig tekin fyrir þegar ýmis verkefni eru unnin s.s. við undirbúning fjárfestinga, innheimtur, úrskurð lífeyris o.s.frv. til að tryggja hlítungu við réttar reglur. Þá túlkar sjóðurinn sjálfur lög og reglur og nýtir lögfræðilega aðstoð í því skyni. Regluleg og góð upplýsingagjöf, bæði milli starfsmanna og milli starfsmanna og stjórnar um þá þætti sem hér koma til álita er mikilvæg, sem og samskipti við lögmennt sjóðsins og eftirlitsaðila.

4.4.7 Úrskurðaráhætta lífeyris

Hætta á að lífeyrisúrskurðir séu ekki samkvæmt samþykktum. Rangir lífeyrisúrskurðir geta leitt til endurkrafna og skaðað orðspor. Stærri kerfisbundnar villur geta leitt til rangrar myndar af stöðu sjóðsins. Hluti úrskurðaráhættu er fólgin í túlkun á samþykktum sjóðsins og þeim vinnureglum sem hann kemur sér upp við lífeyrisúrskurði.

Til að lágmarka áhættu á villum er beitt samræmdu verklagi (verkferill) við lífeyrisúrskurði og notuð sérhæfð úrskurðarkerfi, sem sækja upplýsingar rafrænt inn í gagnagrunna og minnka þannig villuhættu. Túlkanir og vinnureglur eru settar niður skriflega og breytingar á þeim þurfa samþykki stjórnar eða framkvæmdastjóra við.

Til að lágmarka hættu á að lífeyrisúrskurðir séu ekki samkvæmt samþykktum yfirfer lífeyrisnefnd lífeyrisúrskurði hjá sjóðnum áður en þeir koma til greiðslu og staðfestir niðurstöðu þeirra. Árlega velur áhættustjóri úrtak lífeyrisúrskurða og fer yfir þá með lífeyrisnefnd til að sannreyna að ekki sé um kerfisbundnar villur í úrskurðum lífeyris að ræða. Þá eru reglulega keyrðar sérstakar keyrslur, sem bera saman réttindi og lífeyri skv. lífeyrisúrskurðum til að sannreyna réttleika þeirra. Komi fram frávik fer lífeyrisnefnd sértaklega yfir þau tilvik ásamt áhættustjóra.

Ef réttindakerfi sjóðsins er breytt eða ef nýir starfsmenn koma að úrskurðum þá eykst úrskurðaráhættan í fyrstu. Mikilvægt er að breytingar á réttindakerfi og yfirfærsla í það sé vel skipulögð og framkvæmd eftir ítarlegar prófanir og samanburð við fyrra kerfi. Eins krefjast breytingar á réttindakerfi þess að starfsmenn á lífeyrisdeild þurfa að yfirfara og e.t.v. setja sér nýjar verklagsreglur við úrskurð lífeyris.

4.4.8 Áhætta vegna úthýsingar

Hættan á að úthýsing leiði til tjóns fyrir sjóðinn. Ástæður úthýsingar einstakra starfsþátta geta verið margs konar, s.s. að sérþekking sé ekki til staðar innanhúss eða að talið sé óhagkvæmt að koma henni upp eða að öryggi sé betur tryggt með úthýsingu. Stundum er verkefni úthýst að hluta, til að fá samanburð eða samkeppni við eigin starfsemi. Algengustu ástæður úthýsingar eru þó hagrænar, þ.e. til að draga úr kostnaði. Úthýsingu fylgir ýmiss konar áhætta sem hafa þarf í huga, s.s.:

- minni yfirsýn,
- minni aðgangur að verkferlum og skipulagi,

- úthýsingaraðili uppfyllir ekki samninga,
- starfsmenn úthýsingaraðila lúta ekki boðvaldi eða verkstjórn sjóðsins, þótt þeir gegni mikilvægum störfum fyrir hann,
- hæfni starfsmanna úthýsingaraðila er ófullnægjandi,
- fjárhagsstaða úthýsingaraðila er ófullnægjandi, ekki er nægjanlegt eftirlit með starfsemi úthýsingaraðila og tók á slíku eftirliti eru takmörkuð,
- samningar taka ekki á gjaldþroti úthýsingaraðila,
- uppsagnarfrestur er ekki nægilega skýr þegar úthýsingaraðili er ekki að standa sig,
- áætlanir um rekstrarsamfellu hafa ekki verið gerðar til að tryggja rekstrarsamfellu ef úthýsingaraðili stendur ekki við skuldbindingar sínar eða árangur hans er ófullnægjandi,
- áætlanir úthýsingaraðila um rekstrarsamfellu og viðbrögð við áföllum hafa ekki verið könnuð,
- úthýsingaraðili misfer með trúnaðarupplýsingar t.d. með því að veita aðilum aðgang að gögnum sjóðsins án þess að sjóðurinn hafi veitt heimild til þess,

Helstu upplýsingakerfi og gagnagrunnar sjóðsins eru vistuð hjá þjónustuaðilum. Í þjónustusamningum við þess aðila eru ákvæði er lúta að trúnaði og öryggismálum. Æskilegt er að þessir aðilar hafi öryggisvottun, þannig að vottunaraðilar hafi eftirlit með því að starfsemi viðkomandi aðila sé í samræmi við staðla. Á það bæði við um vélbúnað, vinnslu og vistunarrými, hugbúnað og uppfærslur á honum og aðgengi að kerfum og gögnum og vistun þeirra, þ.m.t. öryggisafritun.

Sjóðurinn hefur sett sér öryggisstefnu, sem m.a. tekur til upplýsingakerfa og upplýsingaöryggis, þar sem settar eru fram kröfur um öryggi og rekstur upplýsingakerfa. Í samningum við úthýsingaraðila eru settar fram kröfur um að farið sé eftir viðurkenndum stöðlum og fyrir hendi sé vottun eða að skilað sé svokallaðri ISAE 3402 skýrslu.

Áhætta af rekstri upplýsingakerfa er metin a.m.k. árlega og auk þess í tengslum við breytingar sem skipta máli fyrir upplýsingaöryggi eða ef einhver atriði koma upp sem talin eru þurfa frekari skoðunar við. Framkvæmd er sérstök tölvuendurskoðun hjá sjóðnum árlega þar sem skilað er skriflegum niðurstöðum. Þar er farið er yfir virkni og öryggi upplýsingakerfa, aðgangsmál ofl. þar sem greint er hvaða áhættum þarf helst að fylgjast með og hvort rétt sé að gera einhverjar breytingar. Niðurstaða áhættugreiningarinnar er skjalfest.

4.4.9 Upplýsingaáhætta

Hættan á að upplýsingar sem sjóðurinn lætur frá sér séu rangar, hann hafi ekki heimild til að láta þær í té, þær gefi villandi mynd eða leiði til ákvarðanatöku sjóðfélaga á röngum forsendum.

Upplýsingar eru mikilvægar fyrir starfsemi sjóðsins þannig að hann geti gegnt hlutverki sínu. Sjóðurinn safnar því, vinnur og geymir mikið magn upplýsinga. Sjóðurinn skal vernda þessar upplýsingar á hagkvæman og viðeigandi hátt og tryggja að enginn óviðkomandi hafi aðgang að upplýsingum sjóðsins, þær séu ekki afhentar óviðkomandi og að upplýsingarnar séu réttar og aðgengilegar fyrir þá sem þurfa að nota þær. Allir starfsmenn sjóðsins hafa undirritað trúnaðaryfirlýsingu og hafa kynnt sér ákvæði um trúnað í öryggisreglum sjóðsins. Þá ber stjórnarmönnum að halda trúnað í samræmi við reglur sjóðsins og eðli máls.

Tryggja skal, eins og frekast er kostur að upplýsingar sem sjóðurinn sendir frá sér séu nákvæmar, réttar og viðeigandi. Í samskiptum sínum við sjóðfélaga skal sjóðurinn kappkosta að veita sem besta þjónustu og gæta almennrar kurteisi í öllum samskiptum. Starfsmenn skulu eftir fremsta megni veita upplýsingar sem eru réttar og nákvæmar. Ef leitað er eftir ráðgjöf hjá sjóðnum skal gera viðtakanda ráðgjafar grein fyrir því að ráðgjöf byggist á mati, sem getur reynst rangt og það er á ábyrgð viðkomandi einstaklings hvort farið er eftir ráðgjöfinni.

Kynningarefni og auglýsingar frá sjóðnum skulu innihalda réttar og nákvæmar upplýsingar. Þegar gefnar eru fjárhagsupplýsingar skal lögð áhersla á að jafnvægi sé í umfjöllun þannig að getið sé bæði um ávinning og áhættu. Komast skal hjá villandi upplýsingum eða framsetningu sem getur valdið misskilningi. Mikilvæg atriði skulu ekki vera í smáu letri neðanmáls og mögulegri áhættu skal eðlilegur gaumur gefinn. Reynt skal að komast hjá því að skapa óraunhæfar væntingar eða setja fram staðhæfingar sem gætu valdið misskilningi. Allt kynningar og auglýsingaefni skal vera snyrtilegt og rækilega merkt sjóðnum.

Samkvæmt 3. mgr. 18. gr. laga nr. 129/1997 um skyldutryggingu lífeyrisréttinda skal senda sjóðfélögum yfirlit um iðgjaldagreiðslur eigi sjaldnar en á hálfis árs fresti. Yfirliti þessu skal fylgja áskorun til sjóðfélaga um að gera án tafar athugasemdir ef sannanlega innheimt iðgjöld hafa ekki borist sjóðnum. Fáí sjóðfélagar þessi yfirlit ekki

reglulega eða ef upplýsingar eru rangar í yfirlitum getur það skapað tjónsábyrgð vegna sjóðfélaga sem ekki gátu brugðist við innan tímaramma laga um ábyrgðasjóð launa. Þá kunna rangar upplýsingar um samsetningu séreignaleiða eða fjárfestingastefnu þeirra að valda sjóðnum tjóni og ímyndarskaða.

Vandlega er farið yfir allt efni, sem sjóðurinn sendir frá sér og settar hafa verið vinnureglur um hvernig upplýsingar eru sendar frá sjóðnum þ.m.t. sérstakar reglur um upplýsingagjöf til sjóðfélaga, sem og siðareglur þar sem einnig er vikið að þessum atriðum. Áhættustýring felst m.a. í eftirliti með því að farið sé að settum reglum í þessu efni.

4.4.10 Sjálfbærniáhætta (loftlagsáhætta)

Áhætta vegna þeirra efnahagslegu og fjárhagslegu áhrifa sem loftslagsbreytingar geta haft á fyrirtæki, eignir og markaði. Loftslagsbreytingar geta leitt af sér breytt markaðsviðhorf gagnvart tilteknum vörum eða þjónustum, lagalegum breytingum sem banna eða takmarka framleiðslu á tilteknum vörum eða framboði á þjónustu, náttúruhamfarir sem hafa áhrif á rekstur fyrirtækja og tæknibreytingar vegna nýrra auðlindanýtinga svo dæmi séu nefnd. Loftslagsáhætta er því nátengd ýmsum öðrum áhættuflokkum sem hér hafa áður verið nefndir.

Loftlagsáhætta skiptist í raunlæga áhættu (e. physical risk) og umbreytingaráhættu (e. transitional risk):

Raunlæg áhætta vísar til beinna áhrifa loftslagsbreytinga, svo sem aukinna náttúruhamfara, hækkandi sjávarstöðu og breyttra veðurfarsmynstra. Slíkar breytingar geta valdið verulegu tjóni á eignum og innviðum, sem hafa fjárhagslega neikvæð áhrif á rekstur fyrirtækja. Þetta getur haft neikvæð áhrif á ávöxtun eignasafnsins og þar með á framtíðarútgreiðslur til sjóðfélaga.

Umbreytingaráhætta vísar til áhrifa af breytingum á regluverki, tækni og markaðsaðstæðum sem tengjast loftslagsmálum. Slíkar breytingar geta aukið rekstrarkostnað fyrirtækja og haft áhrif á samkeppnishæfni þeirra, sem getur leitt til lækkunar á markaðsvirði þeirra. Þetta getur haft neikvæð áhrif á ávöxtun eignasafns lífeyrissjóðs og þar með á framtíðarútgreiðslur til sjóðfélaga.

LSA tekur mið af loftslagsáhættu og greinir, mælir og fylgist með áhættunni með kerfisbundnum hætti. Sjóðurinn hefur sett sér stefnu um ábyrgar fjárfestingar vegna nýrra fjárfestingakosta og hluthafastefnu sem tekur mið af eftirfylgni sjóðsins með eignasafni sínu. Einnig hefur sjóðurinn skilgreint verklagsreglur vegna ábyrgra fjárfestinga

4.4.11 Áhætta vegna stjórnarháttá

Stjórnarháttir snúa að samskiptum, hlutverkum og ábyrgð stjórnar, stjórnenda og starfsmanna sín á milli og gagnvart öðrum haghöfum og hvernig þessir aðilar vinna sameiginlega að því að ná fram markmiðum sjóðsins. Stjórnarháttir fela í sér fylgni við lög, góðar venjur og viðmið sem varða markmið og stefnur sjóðsins, hvernig rekstur hans er skipulagður, skilgreiningu á hlutverkum og ábyrgð, virkni innra eftirlits og hvernig upplýsingaflæði er háttáð innan sjóðsins

5. Frávik

Starfssvið áhættustýringar skal, að lágmarki ársfjórðungslega, framkvæma nauðsynlega útreikninga á áhættu í tengslum við rekstur lífeyrissjóðsins og skila skýrslu um niðurstöður sínar til stjórnar og framkvæmdastjóra sjóðsins. Í skýrslunni skal sérstaklega tiltekið hvort frávik hafi komið fram á tímabilinu og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar.

Haldið er utan um frávik sjóðsins af skrifstofustjóra. Öll frávik skal tilkynna gegnum skráningarform aðgengilegt á innri vef sjóðsins, Öskjunni. Frávik eru metin eftir alvarleika og hversu hratt þurfi að bregðast við eru yfirfarin á frávíkafundum mánaðarlega.

Verði frávik frá fjárfestingarstefnu eða fjárfestingarheimildum skal áhættustjóri tilkynna eignastýringu og framkvæmdastjóra án tafar um frávikið.

LSA skal tilkynna Fjármálaeftirlitinu hið fyrsta, þó eigi síðar en innan 10 virkra daga ef:

- upp koma tilvik um alvarleg frávik eða brot á skilgreindum mörkum áhættu, eða
- upp koma tilvik þar sem eftirlitskerfið tekur ekki með fullnægjandi hætti á skilgreindri áhættu sem lífeyrissjóðurinn telur geta haft áhrif á rekstur sjóðsins.

Sjóðurinn tilkynnir Fjármálaeftirlitinu hið fyrsta, þó eigi síðar en innan 4 klukkustunda eftir að frávik uppgötvast ef upp koma frávik í rekstri upplýsingakerfa.

Auk upplýsinga um frávik skal tilkynningin einnig innihalda upplýsingar um viðbrögð lífeyrissjóðsins við tilgreindum frávikum.

6. Endurskoðun stefnu

Stefnu þessa skal endurskoða árlega eða þegar breytingar á áhættusniði sjóðsins gefa tilefni til þess.

Stjórn staðfestir hér með áhættustefnu sjóðsins.

Akureyri, 11. febrúar 2025.

F.h. stjórnar Lífeyrissjóðs starfsmanna Akureyrarbæjar